

Celei din urmă

Ion Minulescu

Ochii negri,
Părul negru,
Și-mbrăcată-n negru toată,
A trecut ca-nfiorarea unei umbre pe-nserate...
Cine-a fost fantoma-n doliu cu ochi mari de dezgropată?
Cine a fost fantoma-n doliu la al cărei tragic piept
Palpita trei asfodele ca trei guri însângerate?...
N-o fi fost necunoscuta ce m-așteaptă
Și-o aștept?...

A trecut...
Era-mbrăcată ca miresele lui Crist
Când coboară-ngândurate albul treptelor tocite.
Ochii ei sorbeau apusul cu nesațul unui trist
Demon, smuls din întuneric
Și-aruncat în plină ziuă -
Ochii ei, reflexul unor aiurări netălmăcite,
Se dublau ca-ntr-o supremă sărutare de adio.

A trecut...
Și-n urma celei ce purta cu ea secretul
Frazelor turbărătoare de seninuri fără pată,
Am rămas să-i sorb parfumul
Și să descifrez regretul
Asfodelor fanate ce-i căzuseră din piept...
Cine-a fost fantoma-n doliu cu ochi mari de dezgropată?
N-o fi fost necunoscuta ce m-așteaptă
Și-o aștept?...